

[Johs. Christiansen.]

Forudsætning, at saadan Fremleje skete under helt fri Opsigelsesret, og at en saadan Foranstaltning havde praktisk taget hele Rigsdagen bag sig. Jeg maa nemlig mene, at uden en saadan Enighed paa Rigsdagen vil Foranstaltninger af en Karakter og Rækkevidde som den nævnte ikke have den fornødne Bæreevne under Udførelsen i Praksis.

Det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen kan gerne betegne min Indstilling som Hykleri — det rører mig ikke en Fjer. Det rører mig i øvrigt ikke ret meget, hvad det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen siger i saa Henseende. Her er ikke Tale om noget som helst Hykleri. Her er Tale om en Undersøgelse af, paa hvilken Maade man ud fra sine egne Forudsætninger og sine egne Synspunkter mener at kunne løse en Sag paa bedst mulig Maade, og under de Overvejelser, som jeg har foretaget denne Sag vedrørende, har jeg for det første faaet konstateret, at et saadant almindeligt Flertal for den tvungne Udlejning ikke kunde opnaas, og for det andet har det vist sig muligt at opnaa et tilstrækkeligt Flertal for at søge Sagen løst paa en anden Maade — for øvrigt paa en Maade, som jeg ud fra mine personlige Synspunkter tiltror en større Virkning. Den Maade, jeg her tænker paa, er den, der har fundet Udtryk i Forslaget om fri Opsigelsesret for alle nye Fremlejemaal. Jeg siger, det er et Held, at dette Flertal er naaet, for jeg er ganske overbevist om, at der ad denne Vej vil fremkomme et meget betydeligt Udbud af ledige Værelser. Der er for mig ingen Tvivl om — der foreligger for øvrigt ogsaa en Mængde Tilkendegivelser derom —, at man i vidt Omfang undlader at stille Værelser til Disposition for Udleje af Frygt for, at man ikke kan komme af med vedkommende Lejer igen. Nu kan det siges, at denne Frygt vel nok er overdreven, fordi Boliganvisningsudvalgene jo bestaar af Mennesker, der er i Stand til at se paa Forholdene ogsaa ud fra en rent menneskelig Betragtning. Befolkningen har nu imidlertid — det er ganske givet — den bestemte Opfattelse, at har man først faaet en logerende ind i et Værelse, kan man ikke komme af med den logerende igen, hvordan Forholdene end udvikler sig mellem den logerende og Fremlejeren. Det er en Kendsgerning, og den Kendsgerning er vi nødt til at se i Øjnene, hvis vi ønsker at opnaa det, vi ønsker at opnaa: Udbud af flere ledige Værelser. Nu fjerner vi i hvert Fald indtil videre denne Frygt, og jeg tror, Resultaterne deraf nok skal vise sig.

Saa vil jeg gerne føje til, at naturlig-

vis gaar det ikke an samtidig at ophæve Kontrollen med Værelsepriserne, det har det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen ogsaa været inde paa, og han frygter, at det, vi nu foreslaar, vil skabe højere Værelsepriser. Ja, jeg ved ikke, med hvilken Ret det ærede Medlem frygter dette. Navnlig ved jeg ikke, hvorfor det nu foreslaaede i højere Grad skulde kunne gøre det. Det ærede Medlem vil jo hævde, at de Forhold, vi har haft hidtil, har medført højere Værelsepriser. Var det saa ikke en Tanke at prøve den Fremgangsmaade, som vi her anvender, i Haabet om, at der kan komme saa stort Udbud af Værelser, at Prisstigningstendensen paa den Maade kunde imødegaas. Jeg mener, jeg har lige saa stor Ret til at hævde dette, som det ærede Medlem har til at paastaa, at den frie Opsigelsesret vil resultere i højere Værelsepriser. Det er jo saadan, at man efter Huslejelovens Bestemmelser skal føre Kontrol med Værelsepriserne, det er vist i § 58 o, det staar, og det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen ved, at denne Kontrol udøves af Fremlejenævnene, hvor saadanne Nævn findes, ellers af Kommunalbestyrelsen, og denne Bestemmelse skal jo ikke ophæves, den bliver staaende. Og hvis det er muligt at gøre denne Kontrol noget mere effektiv, ser vi det meget gerne.

Saa vil jeg gerne tilføje — der er for øvrigt gjort opmærksom paa det af foregaaende Ordførere, men jeg vil ogsaa sige det for mit eget Vedkommende for at undgaa enhver Misforstaaelse —, at Affattelsen af Bemærkningerne til Lejelovsforslaget vedrørende dette Forhold er saaledes, at vi maa rette i dem i Udvalget, da det ikke er Meningen og heller aldrig har været min Mening, at den frie Opsigelsesret skal gælde for andre Fremlejemaal end dem, der indgaaes efter denne Lovs Ikrafttræden.

Endelig vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om det Problem, vi populært kan betegne som Dobbeltlejlighederne. Jeg kan her under Iagttagelse af visse nærmere Forbehold i og for sig ikke faa Øje paa det betænkelige i, at Folk, der har to Helaarsbeboelser paa forskellige Steder, faar Adgang til at vælge, hvilken af disse Beboelser de vil gøre til deres faste Bopæl, og saaledes at den anden Helaarsbeboelse rent midlertidigt tages i Brug af Boliganvisningsudvalget paa Stedet. Desværre har det ikke været muligt at naa til Enighed her. Jeg hørte nok det ærede Medlem Hr. Leth Mouritzen paastaa, at denne Enighed let kunde have været opnaaet, men jeg har i hvert Fald ikke kunnet opnaa nogen Enighed. Til den ene Side kunde jeg ikke opnaa Enig-